

GLOBAL ALLIANCE OF NATIONAL HUMAN RIGHTS INSTITUTIONS (GANHRI)

**Report and Recommendations of the Virtual Session of the Sub-Committee on Accreditation
(SCA)**

7-18 December 2020

The NIHR reports that, where a member wishes to engage in such activities, an internal discussion occurs and a decision is made by the governing body of the institution. Further, as it relates to staff, the NIHR reports that relevant details relating to other such activities are made publicly available on its website.

However, there do not appear to be additional provisions – in legislation, regulation, or another binding administrative guideline – that provide further guidance on what types of activities constitute a conflict of interest or the process by which a determination would be made about the existence of such a conflict.

The SCA notes that the Paris Principles require an NHRI to be independent from government in its structure, composition, decision-making and method of operation. The avoidance of conflicts of interest protects the reputation, and the real and perceived independence of an NHRI.

The SCA encourages the NIHR to advocate for the development of further binding guidance with respect to what constitutes a conflict of interest and the process by which a determination would be made about the existence of such a conflict.

The SCA refers to Paris Principles B.2.

3. Adequate funding

The NIHR reported that the budget of the Institute is at the minimum necessary to carry out its mandate and that, accordingly, it is required to prioritize a limited number of issues.

The SCA emphasizes that, to function effectively, an NHRI must be provided with an appropriate level of funding in order to guarantee its independence and its ability to freely determine its priorities and activities. It must also have the power to allocate funding according to its priorities. In particular, adequate funding should, to a reasonable degree, ensure the gradual and progressive realisation of the improvement of the NHRI's operations and the fulfilment of its mandate, including the allocation of a sufficient amount of resources for mandated activities.

The SCA encourages the NIHR to continue to advocate for adequate funding necessary to allow it to address a broader range of priorities, including, for example, the rights of migrants and of the LGBTI community.

The SCA refers to Paris Principle B.2, and to its General Observations 1.10 on 'Adequate funding'.

3. DECISION (Art 14.1 of the GANHRI Statute)

3.1 Thailand: The National Human Rights Commission of Thailand (NHRCT)

Decision: The SCA decides that further consideration of the re-accreditation application of the NHRCT will be **deferred** for 18 months (or three sessions).

The SCA notes the passage of the new Organic Law on the NHRCT in 2017. It welcomes the efforts made by the NHRCT to address the previous recommendations made both through its advocacy in relation to the new Law and in its activities in the period since its last review.

The SCA acknowledges the challenging context in which the NHRCT operates. It encourages the NHRCT to continue its efforts to promote and protect all human rights, and to continue to strengthen its institutional framework and effectiveness in line with the recommendations below.

The NHRCT is encouraged to continue to actively engage with the OHCHR, GANHRI, the APF, other NHRIs, as well as relevant stakeholders at international, regional and national levels, in particular, in order to continue to strengthen its institutional framework and working methods.

The SCA notes with concern:

1. Independence

Section 26(4) of the Organic Act and Section 247(4) of the 2017 Constitution empower the NHRCT to 'report correct facts without delay in case where there is an incorrect or unfair report on the human rights situation in Thailand'.

From the information before it, the SCA understands that the NHRCT has exercised this function on a number of occasions in response to reports from foreign governments and international civil society organizations that were critical of the Government of Thailand. The SCA is concerned that this function compromises the actual or perceived independence of the NHRCT.

It acknowledges that the NHRCT has taken up this matter with the National Assembly and encourages the NHRCT to continue to advocate for the removal of this provision, to avoid any actual or perceived impact on its independence.

The SCA refers to Paris Principles A.1, A.2, and A.3

2. Selection and appointment

The SCA acknowledges the amendments to the selection and appointment process which have been included in the new Organic Law to provide for a clear, transparent and participatory process.

However, since the entry into force of the Law, the SCA understands that the appointment of a new Commission has still not been completed. The SCA further understands that this resulted in a short period in which the NHRCT was unable to make decisions with respect to complaints due to an insufficient number of Commissioners, which resulted in a lack of quorum.

The SCA encourages the NHRCT to advocate for the conclusion of the appointment process in a timely manner through a transparent and participatory process as outlined in the Law.

The SCA refers to Paris Principle B.1 and to its General Observation 1.8 on 'Selection and appointment of the decision-making body of NHRIs'.

3. Recommendations by NHRIs

The SCA had previously raised concerns about the NHRCT's effectiveness in addressing all human rights issues in a timely manner. It acknowledges information received from the NHRCT in relation to its activities and efforts to promote a range of human rights, by producing reports and statements, and making recommendations to relevant authorities. This includes issuing press statements in relation to the demonstrations in Thailand in 2020.

Annual, special and thematic reports of NHRIs serve to highlight key national human rights concerns and provide the means by which these bodies can make recommendations to, and monitor respect for human rights by public authorities.

An NHRI mandate should be interpreted in a broad, liberal and purposive manner to promote a progressive definition of human rights which includes all rights set out in international, regional and domestic instruments, including civil and political rights, as well as economic, social and cultural rights. NHRIs are required to promote and ensure respect for all human rights, democratic principles, and the strengthening of the rule of law in all circumstances, and without exception.

The SCA encourages the NHRCT to expand upon its activities in relation to all human rights issues, in particular monitoring the respect for the right to peaceful assembly and the protection of human rights defenders in that context. It should ensure that it is utilising the full breadth of its mandate to deal with these issues, including the formulation of recommendations that are in line with international human rights standards. All statements and reports should be made publicly available, as this will contribute to the credibility and independence of the institution, as well as promote its accessibility to all people in Thailand.

In fulfilling its protection mandate, an NHRI must not only monitor, investigate and report on the human rights situation in the country, it should also undertake rigorous and systematic follow-up activities to promote and advocate for the implementation of its recommendations and findings, and the protection of those whose rights were found to be violated.

Public authorities are encouraged to respond to recommendations from NHRIs in a timely manner, and to provide detailed information on practical and systematic follow up action, as appropriate, to the NHRI's recommendations.

The SCA encourages the NHRCT to conduct rigorous follow-up activities to ensure that public authorities are aware of its recommendations, to encourage their implementation, and to monitor and report on the extent to which they have been implemented.

Paris Principles A.1, A.2 and A.3, and to its General Observation and 1.6 on 'Recommendations by NHRIs'.

4. Quasi-judicial functions

The SCA has received information that there have been some significant delays in the NHRCT's handling of complaints.

The SCA acknowledges that the NHRCT reports that it has been taking steps to address this issue. It encourages the institution to continue these efforts.

Where an NHRI has been provided with a mandate to receive and consider complaints alleging violations of human rights, an NHRI should ensure that complaints are dealt with fairly, transparently, efficiently, expeditiously, and with consistency. In order to do so, an NHRI should:

- ensure that its facilities, staff, and its practices and procedures, facilitate access by those who allege their rights have been violated and their representatives; and
- ensure that its complaint-handling procedures are contained in written guidelines and that these are publicly available.

Further, the NHRCT reports that it has been advocating for the expansion of its complaints handling mandate to include the power to mediate disputes. The SCA notes that the recommendations contained in the 2019 report of the Working Group on human rights on transnational corporations and other business enterprises included this recommendation (A/HRC/41/43/Add.1). The NHRCT reports that it would welcome such an amendment to its enabling legislation.

In fulfilling its complaint-handling mandate, it should be provided with the necessary functions and powers to adequately fulfil this mandate. This may include the ability to seek an amicable and confidential settlement of the complaint through an alternative redress process.

The SCA encourages the NHRCT to continue to advocate for the expansion of its complaint-handling mandate to include the function to seek an amicable settlement to disputes through conciliation.

The SCA refers to the Paris Principles' 'Additional principles concerning the status of commissions with quasi-judisdictional competence' and to its General Observation 2.9 on 'The quasi-judicial competence of NHRIs (complaints handling)'.

3.2 Serbia: Protector of Citizens of Serbia (PCRS)

Decision: The SCA decides to **defer** the review of the PCRS to its second session of 2021.

The SCA acknowledges the work the PCRS has undertaken to promote and protect a range of human rights. However, the SCA notes that it requires additional information from the PCRS about the specific issues below.

The PCRS reports that draft amendments to its enabling law are supposed to be adopted in March 2021, which may address in whole or in part some of the issues of concern outlined below.

On these specific issues, during the telephone interview, the SCA asked the PCRS to respond to concerns relating to the following areas:

- Information received from civil society organizations indicating that the 2017 selection and appointment process for the Protector of Citizens lacked transparency and the involvement of civil society;
- Information received from civil society organizations that the number of individual complaints received by the PCRS has declined in recent years and that there have been delays in processing individual complaints;
- The PCRS's activities in relation to economic, social and cultural rights and information received from civil society indicating that national authorities are less responsive to recommendations concerning socio-economic rights;
- The PCRS's approach to dealing with allegations of abuse by police authorities and information received from civil society organizations that the number of visits carried out by the PCRS to police stations has declined significantly in recent years; and
- The PCRS's engagement and cooperation with civil society.

While the SCA acknowledges that the PCRS provided some information in relation to the above-mentioned issues, it considers the responses insufficient. Therefore, the SCA encourages the PCRS to take further action and provide documentation to demonstrate steps taken to address these issues.

The PCRS is encouraged to continue to actively engage with the OHCHR, GANHRI, ENNHRI, other NHRIs, as well as relevant stakeholders at international, regional and national levels, in particular, in order to continue strengthening their institutional framework and working methods.

The SCA decided to defer consideration of the PCRS on the following grounds. Accordingly, the SCA encourages the PCRS to take the actions necessary to address these issues and to provide further information and documentation, as required.

1. Selection and Appointment

Article 4 of the PCRS Law provides that the Protector of Citizens is appointed by the National Assembly by a majority of votes following the final proposal submitted by the Committee for Constitutional Issues of the National Assembly. Also, in accordance with the Law, each parliamentary group in the National Assembly has the right to propose its candidate (or a joint candidate) to the Committee. The Committee can decide to hold a session for all candidates to explain the way they would discharge the mandate if appointed.

The SCA reiterates its 2015 concern that the process currently enshrined in the law is not sufficiently participatory and transparent. In particular, it does not:

คำแปลรายงานผลการพิจารณาของ SCA ประเทศไทย: คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. คำวินิจฉัย: SCA ตัดสินใจให้เลื่อน (defer) การพิจารณาประเมินสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ออกไปเป็นเวลา ๑๘ เดือน (หรือ ๓ รอบการประชุมของ SCA)

SCA รับทราบเรื่องการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในปี ๒๕๖๐ และมีความยินดีกับความพยายามของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะก่อนหน้าของ SCA ทั้งในด้านการผลักดันเกี่ยวกับเนื้อหาของกฎหมายฉบับใหม่ และในด้านการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นับแต่การเข้ารับการประเมินสถานะครั้งสุดท้าย

SCA รับทราบถึงบริบทแวดล้อมในการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีความท้าทาย และขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พยายามอย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนทุกด้าน ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งในเชิงสถาบันและประสิทธิภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่องตามข้อเสนอแนะที่จะกล่าวต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรทำงานร่วมกับ OHCHR, GANHRI, APF และสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอื่น ๆ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในเชิงสถาบันและวิธีการทำงานขององค์กร ต่อไป

๒. SCA มีข้อห่วงกังวลในประเด็นต่อไปนี้

๒.๑ ความเป็นอิสระ (Independence)

มาตรา ๒๖ (๔) ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๒๔๗ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการ “รายงานแก้ไขข้อเท็จจริงให้ถูกต้องโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีรายงานที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย”

จากข้อมูลที่ได้รับ SCA เข้าใจว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวในหลายโอกาสเพื่อตอบกลับรายงานของรัฐบาลต่างประเทศและองค์กรภาคประชาสังคมระหว่างประเทศ ที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลไทย ซึ่ง SCA มีข้อห่วงกังวล ว่าการทำหน้าที่ดังกล่าวจะลดทอนความเป็นอิสระที่แท้จริง หรือที่เป็นที่รับรู้ (actual or perceived independence) เกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ลงได้

SCA รับทราบว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้นำเสนอประเด็นข้อห่วงกังวลนี้ต่อรัฐสภาแล้ว และเสนอแนะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการสนับสนุนให้มีการยกเลิกบทบัญญัตินี้ต่อไป เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบใด ๆ ต่อความเป็นอิสระทั้งที่อาจเกิดขึ้นจริงหรือต่อการรับรู้ของประชาชน

SCA อ้างถึงหลักการปารีส A.1 A.2 และ A.3

๒.๒ การสรรหาและแต่งตั้ง (Selection and appointment)

SCA รับทราบถึงการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เป็นกระบวนการที่มีความชัดเจน โปร่งใส และคำนึงถึงการมีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่กฎหมายมีผลบังคับใช้ SCA เข้าใจว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดใหม่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ และส่งผลให้มีช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่สามารถลงมติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนได้เนื่องจากมีจำนวนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่เพียงพอที่จะเป็นองค์ประชุมได้

SCA เสนอแนะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติผลักดันให้กระบวนการแต่งตั้งเสร็จสมบูรณ์ในห้วงเวลาที่เหมาะสมผ่านกระบวนการที่โปร่งใสและมีส่วนร่วมตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

SCA อ้างถึงหลักการปารีส B.1 และข้อสังเกตทั่วไป (G.O.) 1.8 เรื่อง การสรรหาและแต่งตั้งองค์อำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๓ ข้อเสนอแนะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Recommendations by NHRIs)

SCA ได้เคยหยิบยกข้อกังวลเกี่ยวกับประสิทธิผลของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในการจัดการกับประเด็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนทั้งหมดภายในระยะเวลาที่เหมาะสม SCA ได้รับทราบข้อมูลจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินงานและความพยายามในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ โดยการออกรายงานและแถลงการณ์ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงการออกแถลงการณ์เกี่ยวกับการชุมนุมในประเทศไทยในปี ๒๕๖๓

รายงานประจำปี รายงานสถานการณ์พิเศษ และรายงานเฉพาะประเด็นของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นเครื่องมือเน้นย้ำถึงข้อกังวลด้านสิทธิมนุษยชนในระดับชาติ รวมถึงเป็นช่องทางหรือวิธีการที่ทำให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถมีข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐและติดตาม (monitor) ว่าหน่วยงานของรัฐมีการปฏิบัติที่เคารพสิทธิมนุษยชนของประชาชนหรือไม่

อำนาจหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรตีความในลักษณะกว้าง เสรี และมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความหมายของสิทธิมนุษยชนที่มีความก้าวหน้า ซึ่งรวมถึงสิทธิทั้งหมดที่กำหนดไว้ในตราสารระหว่างประเทศ ภูมิภาค และในประเทศ รวมทั้งสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ตลอดจนสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมด้วย สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจำเป็นต้องส่งเสริมและสร้างการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนทุกประเภท หลักการประชาธิปไตย และการเสริมสร้างหลักนิติธรรมในทุกสถานการณ์โดยไม่มีข้อยกเว้น

SCA เสนอแนะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขยายขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามเฝ้าระวัง (monitoring) เรื่องการเคารพสิทธิในการชุมนุมโดยสงบและการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในบริบทดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการใช้อำนาจหน้าที่อย่างเต็มที่ในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ รวมถึงการออกข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ แลกเปลี่ยนและรายงานทั้งหมดควรเปิดเผยต่อสาธารณะ เนื่องจากจะเป็นการสนับสนุนความน่าเชื่อถือและความเป็นอิสระของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รวมทั้งส่งเสริมการเข้าถึงของประชาชนทุกคนในประเทศไทย

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่เพียงแต่ต้องเฝ้าระวัง ดำเนินการตรวจสอบ และรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศเท่านั้น แต่จะต้องดำเนินการติดตามผลอย่างเข้มงวดและเป็นระบบเพื่อส่งเสริมและผลักดันให้มีการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ รวมทั้งให้มีการคุ้มครองผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

ควรมีการผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม รวมถึงการให้ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการติดตามผลของการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในทางปฏิบัติอย่างเป็นระบบตามความเหมาะสม

SCA เสนอแนะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดำเนินการติดตามผลอย่างเข้มงวดเพื่อให้แน่ใจว่าหน่วยงานของรัฐได้รับทราบถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ และเพื่อติดตามผลการดำเนินการและรายงานถึงสิ่งที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการ

SCA อ้างอิงถึงหลักการปารีส A.1 A.2 และ A.3 และ G.O. 1.6 เรื่อง ข้อเสนอแนะโดยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๔ อำนาจหน้าที่กึ่งตุลาการ (Quasi-judicial functions)

SCA ได้รับทราบข้อมูลว่าการจัดการเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความล่าช้าเป็นอย่างมาก

SCA ได้รับทราบจากการรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ดำเนินการหลายประการเพื่อแก้ไขปัญหาแล้ว และ SCA ขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดำเนินความพยายามเหล่านี้ต่อไป

ในกรณีที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่อ้างว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรสร้างหลักประกันว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวจะได้รับการจัดการอย่างเป็นธรรม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และมีความสม่ำเสมอ (consistency) ซึ่งในการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควร

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่า สิ่งอำนวยความสะดวก เจ้าหน้าที่ ขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติงานเอื้ออำนวยการเข้าถึง ให้กับบุคคลหรือผู้แทนของบุคคลที่อ้างว่าถูกละเมิดสิทธิ และ

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่า กระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนได้กำหนดเป็นแนวทางที่เป็นลายลักษณ์อักษร และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

นอกจากนี้ ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รายงานถึงความพยายามที่จะผลักดันให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียน ซึ่ง SCA ตั้งข้อสังเกตว่าในรายงานของคณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนกับบริษัทข้ามชาติและองค์กรธุรกิจอื่น ๆ เมื่อปี ๒๕๖๒ (A / HRC / 41/43 / Add.1) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รายงานว่ามีความยินดีที่จะให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้มีอำนาจดังกล่าว

เพื่อให้บรรลุภารกิจ หน้าที่และอำนาจในการจัดการเรื่องร้องเรียนอย่างสมบูรณ์ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรได้มีหน้าที่ที่จำเป็นและอำนาจให้สามารถดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ได้ ซึ่งอาจรวมถึงความสามารถในการแสวงหาข้อยุติที่เป็นมิตรและเป็นความลับผ่านกระบวนการแก้ไขทางเลือกอื่น

SCA เสนอแนะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดำเนินความพยายามเพื่อผลักดันให้มีการขยายหน้าที่และอำนาจในการจัดการเรื่องร้องเรียนให้รวมถึงอำนาจในการแสวงหาข้อยุติของข้อพิพาทโดยสมานฉันท์ผ่านกระบวนการไกล่เกลี่ย

SCA อ้างถึงหลักการปารีส เรื่อง หลักการเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่กึ่งตุลาการ และ G.O. 2.9 เรื่อง อำนาจหน้าที่กึ่งตุลาการของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (การจัดการเรื่องร้องเรียน)

GENERAL OBSERVATIONS

1. Essential requirements of the Paris Principles

- 1.1 The establishment of NHRIs
- 1.2 Human rights mandate
- 1.3 Encouraging ratification or accession to international human rights instruments
- 1.4 Interaction with the international human rights system
- 1.5 Cooperation with other human rights bodies
- 1.6 Recommendations by NHRIs
- 1.7 Ensuring pluralism of the NHRI
- 1.8 Selection and appointment of the decision-making body of NHRIs
- 1.9 Political representatives on NHRIs
- 1.10 Adequate funding of NHRIs
- 1.11 Annual reports of NHRIs

2. Practices that directly promote Paris Principles compliance

- 2.1 Guarantee of tenure for members of the NHRI decision-making body
- 2.2 Full-time members of an NHRI
- 2.3 Protection from criminal and civil liability for official actions and decisions undertaken in good faith
- 2.4 Recruitment and retention of NHRI staff
- 2.5 NHRIs during the situation of a coup d'état or a state of emergency
- 2.6 Limitation of power of NHRIs due to national security
- 2.7 Administrative regulation of NHRIs
- 2.8 Assessing NHRIs as National Preventive and National Monitoring Mechanisms
- 2.9 The quasi-judicial competency of NHRIs (complaints-handling)

คำแปล

ข้อสังเกตทั่วไปของคณะอนุกรรมการประเมินสถานะ

General Observations of the Sub-Committee on Accreditation (G.O.)

ข้อสังเกตทั่วไป (General Observations: G.O.) ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยคณะอนุกรรมการประเมินสถานะ (Sub-Committee on Accreditation: SCA) ภายใต้กรอบความร่วมมือเครือข่ายพันธมิตรระดับโลก ว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Global Alliance of National Human Rights Institutions: GANHRI) เพื่ออธิบายรายละเอียดของหลักการปารีสที่มีลักษณะเป็นหลักการกว้าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสาระของหลักการปารีสและการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดความสอดคล้องกับหลักการปารีส และใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาประเมินสถานะโดย SCA ตลอดจนเพื่อให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National Human Rights Institutions: NHRIs) สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอแนะต่อองค์กรภายในประเทศที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อให้เกิดการปรับปรุงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องกับหลักการปารีสได้อย่างเหมาะสม

ข้อสังเกตทั่วไป (G.O.) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยสาระที่จำเป็นต้องมีตามหลักการปารีส (Essential requirements of the Paris Principles)

ซึ่งเป็นการอธิบายความหมายของหลักการปารีส ประกอบด้วย

G.O. 1.1 การจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (The establishment of NHRIs)

G.O. 1.2 อาณัติสิทธิมนุษยชน (Human rights mandate)

G.O. 1.3 การสนับสนุนการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติต่อตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

(Encouraging ratification or accession to international human rights instruments)

G.O. 1.4 ปฏิสัมพันธ์กับระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (Interaction with the international human rights system)

G.O. 1.5 ความร่วมมือกับองค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น (Cooperation with other human rights bodies)

G.O. 1.6 ข้อเสนอแนะโดยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Recommendations by NHRIs)

G.O. 1.7 การรับรองพหุนิยม/ความหลากหลายของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Ensuring pluralism of the NHRIs)

G.O. 1.8 การสรรหาและแต่งตั้งองค์อำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Selection and appointment of the decision-making body of NHRIs)

G.O. 1.9 ผู้แทนทางการเมืองในสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Political representatives on NHRIs)

G.O. 1.10 งบประมาณที่เพียงพอของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Adequate funding of NHRIs)

G.O. 1.11 รายงานประจำปีของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Annual reports of NHRIs)

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยการปฏิบัติที่ส่งเสริมความสอดคล้องกับหลักการปารีสโดยตรง (Practices that directly promote Paris Principles compliance) ซึ่งเป็นการเรียบเรียงข้อมูลจากประสบการณ์อันยาวนานของ SCA ในการบ่งชี้ถึงแนวทางปฏิบัติที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นการส่งเสริมความเป็นอิสระและควรมีประสิทธิภาพของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประกอบด้วย

- G.O. 2.1 หลักประกันถึงการดำรงตำแหน่งสำหรับสมาชิกขององค์อำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Guarantee of tenure for members of the NHRI decision-making body)
- G.O. 2.2 สมาชิกประเภทเต็มเวลาของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Full-time members of an NHRI)
- G.O. 2.3 ความคุ้มกันจากความรับผิดทางแพ่งและอาญาสำหรับการปฏิบัติหน้าที่และการตัดสินใจที่ได้กระทำโดยสุจริต (Protection from criminal and civil liability for official actions and decisions undertaken in good faith)
- G.O. 2.4 การรับสมัครและการรักษาไว้ซึ่งเจ้าหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Recruitment and retention of NHRI staff)
- G.O. 2.5 สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในสถานการณ์การรัฐประหารหรือในสถานการณ์ฉุกเฉิน (NHRIs during the situation of a coup d'état or a state of emergency)
- G.O. 2.6 การจำกัดอำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยเหตุแห่งความมั่นคงของชาติ (Limitation of power of NHRIs due to national security)
- G.O. 2.7 ระเบียบการบริหารของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Administrative regulation of NHRIs)
- G.O. 2.8 การประเมินสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ทำหน้าที่เป็นกลไกป้องกันและเฝ้าระวังระดับชาติ (Assessing NHRIs as National Preventive and National Monitoring Mechanisms)
- G.O. 2.9 อำนาจกึ่งตุลาการของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (การจัดการเรื่องร้องเรียน) (The quasi-judicial competency of NHRIs (complaints-handling))

1. Essential requirements of the Paris Principles

G.O. 1.6 Recommendations by NHRIs

Annual, special and thematic reports of NHRIs serve to highlight key national human rights concerns and provide a means by which these bodies can make recommendations to, and monitor respect for, human rights by public authorities.

NHRIs, as part of their mandate to promote and protect human rights, should undertake follow up action on recommendations contained in these reports and should publicize detailed information on the measures taken or not taken by public authorities in implementing specific recommendations or decisions.

In fulfilling its protection mandate, an NHRI must not only monitor, investigate and report on the human rights situation in the country, it should also undertake rigorous and systematic follow up activities to promote and advocate for the implementation on its recommendations and findings, and the protection of those whose rights were found to have been violated.

Public authorities are encouraged to respond to recommendations from NHRIs in a timely manner, and to provide detailed information on practical and systematic follow-up action, as appropriate, to the NHRI's recommendations.

JUSTIFICATION

The Paris Principles are not only explicit in their direction that NHRIs have the responsibility to make recommendations to public authorities on improving the national human rights situation, but also that NHRIs ensure their recommendations are widely publicized. Specifically, section A.3(a) of the Paris Principles requires NHRIs to “*submit to the Government, Parliament and any other competent body, [...] recommendations [...] on any matters concerning the promotion and protection of human rights*”, and enumerates the three areas that these recommendations shall relate to:

1. The creation or amendment of any legislative or administrative provisions, including bills and proposals;
2. Any situation of violation of human rights within a state;
3. Human rights in general and on more specific matters.

In prescribing its methods of operation, section C(c) of the Paris Principles requires NHRIs to, “[...] *publicize its opinions and recommendations*”, “[...] *directly or through any press organ* [...]”.

Finally, section D(d) of the Principles, requires NHRIs with quasi-judicial competence, that is, with the ability to hear and consider complaints, to: “*mak[e] recommendations to the competent authorities, especially by proposing amendments or reforms of the laws, regulations and administrative practices, especially if they have created the difficulties encountered by the persons filing the petitions in order to assert their rights.*”

The SCA is of the view that the three-fold reinforcement of the obligation to make and publicize recommendations is indicative that the drafters of the Paris Principles considered that NHRIs

would be more effective when provided with the authority to monitor the extent to which public authorities follow their advice and recommendations. To give full effect to this principle, the SCA encourages governments to respond to advice and requests from NHRIs, and to indicate, within a reasonable time, how they have complied with their recommendations.

NHRIs should monitor the implementation of recommendations from annual and thematic reports, inquiries and other complaint handling processes.

Excerpt from the Paris Principles

A) Competence and responsibilities –

3. A national institution shall, inter alia, have the following responsibilities:

- (a) To submit to the Government, Parliament and any other competent body, on an advisory basis either at the request of the authorities concerned or through the exercise of its power to hear a matter without higher referral, opinions, recommendations, proposals and reports on any matters concerning the promotion and protection of human rights; the national institution may decide to publicize them; these opinions, recommendations, proposals and reports, as well as any prerogative of the national institution, shall relate to the following areas:*
  - (i) Any legislative or administrative provisions, as well as provisions relating to judicial organizations, intended to preserve and extend the protection of human rights; in that connection, the national institution shall examine the legislation and administrative provisions in force, as well as bills and proposals, and shall make such recommendations as it deems appropriate in order to ensure that these provisions conform to the fundamental principles of human rights; it shall, if necessary, recommend the adoption of new legislation, the amendment of legislation in force and the adoption or amendment of administrative measures;*
  - (ii) Any situation of violation of human rights which it decides to take up;*
  - (iii) The preparation of reports on the national situation with regard to human rights in general, and on more specific matters;*
  - (iv) Drawing the attention of the Government to situations in any part of the country where human rights are violated and making proposals to it for initiatives to put an end to such situations and, where necessary, expressing an opinion on the positions and reactions of the Government;*

C) Methods of operation –

Within the framework of its operation, the national institution shall:

...

- (c) *Address public opinion directly or through any press organ, particularly in order to publicize its opinions and recommendations;*

...

D) Additional principles concerning the status of commissions with quasi-jurisdictional competence –

A national institution may be authorized to hear and consider complaints and petitions concerning individual situations. Cases may be brought before it by individuals, their representatives, third parties, non-governmental organizations, associations of trade unions or any other representative organizations. In such circumstances, and without prejudice to the principles stated above concerning the other powers of the commissions, the functions entrusted to them may be based on the following principles:

...

- (d) *Making recommendations to the competent authorities, especially by proposing amendments or reforms of the laws, regulations and administrative practices, especially if they have created the difficulties encountered by the persons filing the petitions in order to assert their rights.*

G.O. 1.6 ข้อเสนอแนะโดยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานประจำปี รายงานสถานการณ์พิเศษ และรายงานเฉพาะเรื่องของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นเครื่องมือเน้นย้ำถึงข้อกังวลด้านสิทธิมนุษยชนในระดับชาติที่สำคัญ รวมถึงเป็นช่องทางหรือวิธีการที่ทำให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถมีข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐและติดตาม (monitor) ว่าหน่วยงานของรัฐมีการปฏิบัติที่เคารพสิทธิมนุษยชนของประชาชนหรือไม่

หน้าที่หนึ่งของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรติดตามผลการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐตามข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานต่าง ๆ เหล่านี้ และควรเผยแพร่ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับมาตรการที่หน่วยงานของรัฐใช้หรือไม่ใช้ในการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะหรือคำวินิจฉัยเฉพาะเรื่อง

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่เพียงแต่ต้องเฝ้าระวัง ดำเนินการตรวจสอบ และรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศเท่านั้น แต่จะต้องดำเนินการติดตามผลอย่างเข้มงวดและเป็นระบบเพื่อส่งเสริมและผลักดันให้มีการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ รวมทั้งให้มีการคุ้มครองผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

ควรมีการผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติภายในระยะเวลาที่เหมาะสม รวมถึงการให้ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการติดตามผลในทางปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างเป็นระบบตามความเหมาะสม

เหตุผลประกอบ

หลักการปารีสไม่เพียงแต่กำหนดทิศทางไว้โดยชัดเจนว่า สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องรับผิดชอบในการให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐเรื่องการแก้ไขสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศให้ดีขึ้นเท่านั้น แต่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องทำให้แน่ใจว่าข้อเสนอแนะดังกล่าวได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักการปารีส ข้อ A.3 (a) กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ “ให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล รัฐสภา และองค์กรอื่น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน” และขยายความต่อไปว่าข้อเสนอแนะดังกล่าวจะต้องเกี่ยวข้องกับ 3 เรื่องดังนี้

1. การจัดทำหรือการแก้ไขบทบัญญัติทางกฎหมายหรือทางปกครอง รวมถึงร่างกฎหมายและข้อเสนออื่น ๆ
2. สถานการณ์ใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศ
3. สิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป หรือที่เป็นเรื่องเฉพาะ

ในการกำหนดวิธีการดำเนินงาน ข้อ C (c) ของหลักการปารีส กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้อง “เผยแพร่ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ” ทั้งโดยตรงหรือโดยผ่านองค์กรสื่อ

สุดท้าย ข้อ D (d) ของหลักการปารีส กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีอำนาจหน้าที่ถึงตุลาการซึ่งหมายถึงความสามารถในการรับฟังและพิจารณาเรื่องร้องเรียน เพื่อ “จัดทำข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสนอให้มีการแก้ไขหรือปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติทางปกครอง หากกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติเช่นว่าได้ทำให้เกิดความลำบากแก่บุคคลที่ส่งเรื่องร้องทุกข์ในการยืนยันสิทธิต่าง ๆ ของตน”

SCA มีความเห็นว่า การเน้นย้ำถึงภาระหน้าที่ในการจัดทำและเผยแพร่ข้อเสนอแนะถึง ๓ ขั้นตอนเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้ร่างหลักการปารีสพิจารณาแล้วว่าสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะมีประสิทธิผลมากขึ้นเมื่อได้รับอำนาจในการติดตามขอบเขตความสามารถของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเพื่อให้หลักการดังกล่าวมีผลโดยสมบูรณ์ SCA เสนอแนะให้รัฐบาลตอบสนองต่อคำแนะนำและข้อเรียกร้องจากสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รวมถึงแจ้งตอบภายในเวลาที่เหมาะสมด้วยว่ามีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างไร

สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรติดตามผลการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะทั้งที่ระบุไว้ในรายงานประจำปีและรายงานเฉพาะประเด็น กระบวนการไต่สวน และกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนอื่น ๆ

ข้อความที่คัดมาจากหลักการปารีส

A) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

3. สถาบันแห่งชาติจะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ รวมถึงเรื่องต่อไปนี้

(a) ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอ และการเสนอรายงานต่อรัฐบาล รัฐสภา และองค์กรอื่น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในลักษณะของการให้คำปรึกษา ไม่ว่าจะโดยได้รับการร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือโดยการใช้อำนาจของตนเองในการรับฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ โดยต้องไม่ส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจเหนือกว่า และสถาบันแห่งชาติอาจพิจารณาให้มีการเผยแพร่ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอ และรายงานเหล่านั้น ทั้งนี้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอ และรายงานดังกล่าว รวมถึงอำนาจหน้าที่ของสถาบันแห่งชาติจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

(i) บทบัญญัติทางกฎหมายหรือทางปกครอง รวมถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับองค์กรตุลาการโดยมีเจตนารมณ์เพื่อคงไว้และขยายขอบเขตการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สถาบันแห่งชาติมีหน้าที่ในการตรวจสอบบทบัญญัติทางกฎหมายและทางปกครองเหล่านั้นที่มีผลใช้บังคับอยู่ รวมถึงร่างกฎหมายและข้อเสนออื่น ๆ และให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควรเพื่อประกันว่าบทบัญญัติเหล่านั้นสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ หากจำเป็น สถาบันแห่งชาติอาจเสนอให้มี

การรับรองกฎหมายใหม่ ให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ และให้มีการออกหรือแก้ไข
มาตรการทางการปกครอง

- (ii) สถานการณ์ใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สถาบันระดับชาติเห็นควรหยิบยกขึ้นพิจารณา
- (iii) การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป หรือที่เป็น
เรื่องเฉพาะ
- (iv) เรียกร้องให้รัฐบาลให้ความสนใจต่อสถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นจะ
เกิดขึ้นในส่วนใดของประเทศ และให้ข้อเสนอแก่รัฐบาลเกี่ยวกับสิ่งที่ควรดำเนินการเพื่อยุติ
เหตุการณ์นั้น และในกรณีที่จำเป็นให้แสดงความเห็นเกี่ยวกับท่าทีหรือการตอบสนองของรัฐบาล
ในเรื่องนั้น ๆ

C) วิธีการดำเนินงาน

ภายใต้กรอบการดำเนินงาน สถาบันแห่งชาติจะดำเนินการต่อไปนี้

...

- (c) ให้ความเห็นต่อสาธารณะ ทั้งโดยทางตรงหรือโดยผ่านองค์กรสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเผยแพร่
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสถาบันแห่งชาติ

...

D) หลักการเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ที่ถึงตุลาการ

สถาบันระดับชาติอาจได้รับอำนาจหน้าที่ในการรับฟังและพิจารณาข้อร้องเรียนและเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับ
กรณีของปัจเจกบุคคล เรื่องร้องทุกข์ต่าง ๆ อาจถูกนำขึ้นสู่การพิจารณาของสถาบันแห่งชาติโดยปัจเจก
บุคคล ผู้แทน บุคคลที่สาม องค์กรพัฒนาเอกชน สมาคมของสหภาพแรงงาน หรือองค์กรตัวแทนอื่น ๆ ใน
กรณีดังกล่าว การดำเนินการของคณะกรรมการโดยไม่กระทบต่อหลักการเกี่ยวข้องกับอำนาจอื่น ๆ ที่ได้
กล่าวไปแล้วข้างต้น คณะกรรมการอาจมีอำนาจตามหลักการดังต่อไปนี้

...

- (d) จัดทำข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสนอให้มีการแก้ไขหรือปฏิรูป
กฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติทางปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากกฎหมาย กฎระเบียบ และแนว
ปฏิบัติเช่นว่านี้ได้ทำให้เกิดความลำบากแก่บุคคลที่ส่งเรื่องร้องทุกข์เพื่อยืนยันสิทธิต่าง ๆ ของตน

1. Essential requirements of the Paris Principles

G.O. 1.8 Selection and appointment of the decision-making body of NHRIs

It is critically important to ensure the formalisation of a clear, transparent and participatory selection and appointment process of the NHRI's decision-making body in relevant legislation, regulations or binding administrative guidelines, as appropriate. A process that promotes merit-based selection and ensures pluralism is necessary to ensure the independence of, and public confidence in, the senior leadership of an NHRI. Such a process should include requirements to:

- a) Publicize vacancies broadly;
- b) Maximize the number of potential candidates from a wide range of societal groups;
- c) Promote broad consultation and/or participation in the application, screening, selection and appointment process;
- d) Assess applicants on the basis of pre-determined, objective and publicly available criteria; and
- e) Select members to serve in their own individual capacity rather than on behalf of the organization they represent.

JUSTIFICATION

Section B.1 of the Paris Principles specifies that: *"The composition of the national institution and the appointment of its members, whether by means of an election or otherwise, shall be established in accordance with a procedure which affords all necessary guarantees to ensure the pluralist representation of the social forces (of civilian society) involved in the promotion and protection of human rights."*

Section B.1 further enumerates which groups may be included in this process. These are "representatives of:

- (a) Non-governmental organizations responsible for human rights and efforts to combat racial discrimination, trade unions, concerned social and professional organizations, for example, associations of lawyers, doctors, journalists and eminent scientists;
- (b) Trends in philosophical or religious thought;
- (c) Universities and qualified experts;
- (d) Parliament;
- (e) Government departments (if these are included, their representatives should participate in the deliberations only in an advisory capacity)."

The SCA interprets the reference to an election or other like process, together with the reference to broad participation, as requiring a clear, transparent, merit-based and participatory selection and appointment process.

Such a process is fundamental in ensuring the independence and effectiveness of, and public confidence in, the NHRI.

For this reason, it is important that the selection process be characterized by openness and transparency. That is, it should be under the control of an independent and credible body and involve open and fair consultation with NGOs and civil society. Not only is this a means of

developing a good relationship with these bodies, but consideration of the expertise and experience of NGOs and civil society is likely to result in an NHRI with greater public legitimacy.

Advertising vacancies broadly maximises the potential number of candidates, thereby promoting pluralism.

Promoting broad consultation and participation in the application, screening, selection and appointment process promotes transparency, pluralism and public confidence in the process, the successful candidates and the NHRI.

The assessment of applicants on the basis of pre-determined, objective and publicly available criteria promotes the merit-based appointment of candidates, limits the capacity for undue interference in the selection process, and serves to ensure the appropriate management and effectiveness of the NHRI.

Selecting members to serve in their own individual capacity rather than on behalf of the organization they represent is likely to result in an independent and professional membership body.

It is recommended that the selection and appointment process, bearing the hallmarks described above, be formalized in relevant legislation, regulations or binding administrative guidelines, as appropriate.

Excerpt from the Paris Principles

B) Composition and guarantees of independence and pluralism –

1. The composition of the national institution and the appointment of its members, whether by means of an election or otherwise, shall be established in accordance with a procedure which affords all necessary guarantees to ensure the pluralist representation of the social forces (of civilian society) involved in the promotion and protection of human rights, particularly by powers which will enable effective cooperation to be established with, or through the presence of, representatives of:

- (a) Non-governmental organizations responsible for human rights and efforts to combat racial discrimination, trade unions, concerned social and professional organizations, for example, associations of lawyers, doctors, journalists and eminent scientists;*
- (b) Trends in philosophical or religious thought;*
- (c) Universities and qualified experts;*
- (d) Parliament;*
- (e) Government departments (if these are included, their representatives should participate in the deliberations only in an advisory capacity).*

G.O. 1.8 การสรรหาและแต่งตั้งองค์อำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

การกำหนดกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งองค์อำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีความชัดเจน โปร่งใส และมีส่วนร่วม โดยการบัญญัติไว้ในกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือแนวปฏิบัติของฝ่ายบริหารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แล้วแต่กรณี เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กระบวนการสรรหาและแต่งตั้งที่ยึดหลักคุณธรรมและพหุนิยมเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อสร้างหลักประกันในความเป็นอิสระและความเชื่อมั่นของสาธารณชนต่อความเป็นผู้นำระดับสูงของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยกระบวนการดังกล่าวควรมีข้อกำหนดในเรื่องต่อไปนี้

- a) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งที่ว่างอย่างกว้างขวาง
- b) เพิ่มจำนวนผู้สมัครที่มีศักยภาพจากกลุ่มสังคมที่หลากหลายให้มากที่สุด
- c) ส่งเสริมให้มีการปรึกษาหารือ และ/หรือ การมีส่วนร่วมในกระบวนการรับสมัคร การกลั่นกรอง และการสรรหาอย่างกว้างขวาง
- d) ประเมินผู้สมัครโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาที่มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน มีรายละเอียดที่เพียงพอ และเปิดเผยต่อสาธารณะ
- e) คัดเลือกสมาชิกที่ปฏิบัติหน้าที่ตามศักยภาพของตนมากกว่าการปฏิบัติหน้าที่ในนามขององค์กรที่ตนเคยเป็นผู้แทน

เหตุผลประกอบ

หลักการปารีส ข้อ B.1 กำหนดว่า “การกำหนดองค์ประกอบของสถาบันระดับชาติและการแต่งตั้งสมาชิกของสถาบัน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการเลือกตั้งหรือด้วยวิธีการอื่นใด จะต้องเป็นกระบวนการที่มีหลักประกันที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าสถาบันจะเป็นตัวแทนที่หลากหลายของพลังทางสังคม (หรือภาคประชาสังคม) ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน”

ข้อ B.1 ขยายความเพิ่มเติมต่อไปถึงกลุ่มต่าง ๆ ที่ควรมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ ได้แก่ ตัวแทนจาก

- (a) องค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ สภาพแรงงาน องค์กรด้านสังคมและวิชาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมทนายความ แพทย์ สื่อมวลชน และนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง
- (b) กระแสแนวคิดด้านปรัชญาหรือศาสนา
- (c) มหาวิทยาลัยและผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- (d) รัฐสภา
- (e) หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ (หากรวมข้อนี้ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการพิจารณาที่มีหน้าที่เพียงการให้คำแนะนำปรึกษาเท่านั้น)

SCA ตีความการอ้างอิงถึงการเลือกตั้งหรือกระบวนการอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่นเดียวกับการอ้างอิงถึงการมีส่วนร่วมในวงกว้างว่าจะต้องเป็นไปโดยมีกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งที่ชัดเจน โปร่งใส ยึดหลักคุณธรรมและความมีส่วนร่วม

กระบวนการที่มีลักษณะดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการรับรองถึงความเป็นอิสระ ประสิทธิภาพ และความเชื่อมั่นของสาธารณชนต่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่กระบวนการสรรหาจะต้องเปิดเผยและมีความโปร่งใส รวมถึงควรอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานที่เป็นอิสระและน่าเชื่อถือ มีการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยและเป็นธรรมกับองค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคม ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นวิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรเหล่านี้ แต่การพิจารณาด้วยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญขององค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคมมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความชอบธรรมต่อสาธารณะมากยิ่งขึ้น

การโฆษณาตำแหน่งที่ว่างอย่างกว้างขวางจะช่วยเพิ่มจำนวนผู้สมัครที่มีศักยภาพให้มากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งเสริมความเป็นพหุนิยม

การส่งเสริมให้มีการปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในกระบวนการรับสมัคร การกลั่นกรองกระบวนการสรรหาและการแต่งตั้ง จะเป็นการส่งเสริมความโปร่งใส ความเป็นพหุนิยม และสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชน ให้กระบวนการสมัคร ผู้ได้รับการแต่งตั้ง ตลอดจนสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

การประเมินผู้สมัครบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้ล่วงหน้า ตรงตามวัตถุประสงค์ และเปิดเผยต่อสาธารณะจะช่วยสนับสนุนการแต่งตั้งให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม ลดการแทรกแซงที่ไม่เหมาะสมในกระบวนการสรรหา และทำให้แน่ใจได้ถึงการจัดการอย่างเหมาะสมและประสิทธิภาพของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

การคัดเลือกสมาชิกที่ปฏิบัติหน้าที่ตามศักยภาพของตนมากกว่าการปฏิบัติหน้าที่ในนามขององค์กรที่ตนเคยเป็นผู้แทนมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้องค์กรมีความเป็นอิสระและมีมืออาชีพ

กระบวนการสรรหาและแต่งตั้งที่มีคุณลักษณะข้างต้นควรจะมีการกำหนดอย่างเป็นทางการไว้ในกฎหมายระเบียบ หรือแนวปฏิบัติของฝ่ายบริหาร แล้วแต่ความเหมาะสม

ข้อความที่คัดมาจากหลักการปารีส

B) องค์ประกอบและหลักประกันในความเป็นอิสระและความหลากหลาย

1. การกำหนดองค์ประกอบของสถาบันระดับชาติและการแต่งตั้งสมาชิกของสถาบัน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการเลือกตั้งหรือด้วยวิธีการอื่นใด จะต้องเป็นกระบวนการที่มีหลักประกันที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าสถาบันจะเป็นตัวแทนที่หลากหลายของพลังทางสังคม (หรือภาคประชาสังคม) ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริม

สิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อำนาจที่จะทำให้สถาบันได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีกับตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ หรือโดยผ่านการเข้าร่วมของตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

- (a) องค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ สหภาพแรงงาน องค์กรด้านสังคมและวิชาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมทนายความ แพทย์ ลีอมวลชน และนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง
- (b) กระแสแนวคิดด้านปรัชญาหรือศาสนา
- (c) มหาวิทยาลัยและผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- (d) รัฐสภา
- (e) หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ (หากรวมข้อนี้ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการพิจารณาที่มีหน้าที่เพียงการให้คำแนะนำปรึกษาเท่านั้น)

2. Practices that directly promote Paris Principles compliance

G.O. 2.9 The quasi-judicial³ competency of NHRIs (complaints-handling)

When an NHRI is provided with a mandate to receive, consider and/or resolve complaints alleging violations of human rights, it should be provided with the necessary functions and powers to adequately fulfil this mandate.

Depending on its mandate, such powers and functions might include:

- the ability to receive complaints against both public and private bodies in its jurisdiction;
- the ability to receive complaints that are filed by persons on behalf of the alleged victim(s), where consent is given;
- the ability to commence a complaint on its own initiative;
- the ability to investigate complaints, including the power to compel the production of evidence and witnesses, and to visit places of deprivation of liberty;
- the ability to protect complainants from retaliation for having filed a complaint;
- the ability to protect witnesses from retaliation for having provided evidence in relation to a complaint;
- the ability to seek an amicable and confidential settlement of the complaint through an alternative dispute resolution process;
- the ability to settle complaints through a binding determination;
- the ability to refer its findings to courts of law or specialized tribunals for adjudication;
- the ability to refer complaints falling beyond its jurisdiction or in a concurrent jurisdiction to the appropriate decision-making body;
- the ability to seek enforcement through the court system of its decisions on the resolution of complaints;
- the ability to follow up and monitor the implementation of its decisions on the resolution of complaints; and
- the ability to refer its findings to government in situations where a complaint provides evidence of a widespread or systematic violation of human rights.

In fulfilling its complaint-handling mandate, the NHRI should ensure that complaints are dealt with fairly, transparently, efficiently, expeditiously, and with consistency. In order to do so, an NHRI should:

- ensure that its facilities, staff, and its practices and procedures, facilitate access by those who allege their rights have been violated and their representatives; and
- ensure that its complaint-handling procedures are contained in written guidelines, and that these are publicly available.

JUSTIFICATION

---

³The term ‘quasi-judisdictional competence’ as cited in the Paris Principles has been recognized as a translation error. It is instead meant to be understood as ‘quasi-judicial competence’ and it refers to a NHRI’s complaints-handling mandate and its related functions and powers.

The Paris Principles do not require that an NHRI have the ability to receive complaints or petitions from individuals or groups regarding the alleged violation of their human rights. However, where it is provided with this mandate, the Paris Principles suggest that certain functions should be considered (see excerpt below). In essence, NHRIs are expected to handle complaints fairly, speedily and effectively through processes which are readily accessible to the public. NHRIs may be empowered to carry out investigations into complaints and refer their findings to an appropriate authority. NHRIs should have the authority to deal with bodies against which complaints are made and may be authorised to seek compliance with its decisions through the judiciary.

Excerpt from the Paris Principles

'Additional principles concerning the status of commissions with quasi-judisdictional competence'

A national institution may be authorized to hear and consider complaints and petitions concerning individual situations. Cases may be brought before it by individuals, their representatives, thirds parties, non-governmental organizations, associations of trade unions or any other representative organizations. In such circumstances, and without prejudice to the principles stated above concerning the other powers of the commissions, the functions entrusted to them may be based on the following principles:

- (a) Seeking an amicable settlement through conciliation or, within the limits prescribed by the law, through binding decisions or, where necessary, on the basis of confidentiality;*
- (b) Informing the party who filed the petition of his rights, in particular the remedies available to him, and promoting his access to them;*
- (c) Hearing any complaints or petitions or transmitting them to any other competent authority within the limits prescribed by the law;*
- (d) Making recommendations to the competent authorities, especially by proposing amendments or reforms of the laws, regulations and administrative practices, especially if they have created the difficulties encountered by the persons filing the petitions in order to assert their rights.*

***

Geneva, February 2018

G.O. 2.9 อำนาจกึ่งตุลาการของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (การจัดการเรื่องร้องเรียน)

เมื่อสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับอาณัติให้รับ พิจารณา และ/หรือ แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนที่มีการกล่าวหาว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรได้รับบทบาทหน้าที่และอำนาจที่จำเป็นและเพียงพอเพื่อให้บรรลุอาณัติดังกล่าว

อำนาจและบทบาทหน้าที่ที่ควรมีขึ้นอยู่กับอาณัติที่สถาบันสิทธิมนุษยชนได้รับ ซึ่งอาจรวมถึง

- ความสามารถในการรับเรื่องร้องเรียนที่มีต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนไว้ในเขตอำนาจ
- ความสามารถในการรับเรื่องร้องเรียนที่ยื่นโดยบุคคลในนามของผู้ที่อาจเป็นเหยื่อ เมื่อได้รับความยินยอม
- ความสามารถในการริเริ่มเรื่องร้องเรียนด้วยกระบวนการของตนเอง
- ความสามารถในการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน รวมถึงอำนาจในการสั่งให้ยื่นหลักฐานและพยาน และการเข้าเยี่ยมสถานที่ที่เสี่ยงต่อการลิดรอนเสรีภาพ
- ความสามารถในการปกป้องผู้ร้องเรียนจากการถูกตอบโต้เพราะเหตุที่ได้ยื่นเรื่องร้องเรียน
- ความสามารถในการปกป้องพยานจากการถูกตอบโต้เนื่องจากได้ให้หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน
- ความสามารถในการแสวงหาแนวทางยุติปัญหาเรื่องร้องเรียนอย่างฉันทมิตรและเป็นความลับผ่านกระบวนการระงับข้อพิพาททางเลือก
- ความสามารถในการยุติเรื่องร้องเรียนผ่านการวินิจฉัยที่มีผลผูกพัน
- ความสามารถในการเสนอข้อค้นพบไปยังศาลหรือองค์กรพิจารณาเฉพาะเรื่องเพื่อให้มีคำตัดสิน
- ความสามารถในการเสนอเรื่องร้องเรียนที่อยู่นอกเหนือขอบอำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือเรื่องที่เกิดขึ้นพร้อมกันในขอบอำนาจต่อหน่วยงานที่มีอำนาจตัดสินใจที่เหมาะสม
- ความสามารถในการแสวงหาการบังคับผ่านระบบศาลเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน
- ความสามารถในการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน
- ความสามารถในการเสนอข้อค้นพบของตนไปยังรัฐบาลในสถานการณ์ที่เรื่องร้องเรียนมีหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางหรือเป็นระบบ

เพื่อให้บรรลุอาณัติการจัดการเรื่องร้องเรียน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าเรื่องร้องเรียนได้รับการจัดการอย่างเป็นธรรม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งการที่จะกระทำเช่นนั้นได้ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควร

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่า สิ่งอำนวยความสะดวก เจ้าหน้าที่ ขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติงาน เอื้ออำนวยการเข้าถึงให้กับบุคคลหรือผู้แทนของบุคคลที่อ้างว่าถูกละเมิดสิทธิ และ
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่า กระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนได้กำหนดเป็นแนวทางที่เป็นลายลักษณ์อักษร และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

เหตุผลประกอบ

หลักการปารีสไม่ได้กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องมีความสามารถในการรับเรื่องร้องเรียนหรือเรื่องร้องทุกข์จากบุคคลธรรมดาหรือกลุ่มบุคคลที่กล่าวหาว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการให้อำนาจในเรื่องดังกล่าวไว้ หลักการปารีสให้ข้อเสนอแนะว่า บทบาทดังกล่าวควรได้รับการพิจารณา (ดูข้อความที่คัดมาด้านล่าง) โดยสรุปสาระสำคัญ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติถูกคาดหวังว่าจะจัดการกับเรื่องร้องเรียนได้อย่างเป็นธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการที่พร้อมต่อการเข้าถึงของสาธารณชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจได้รับอำนาจให้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนและส่งข้อค้นพบต่อไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมีอำนาจในการจัดการกับหน่วยงานที่ถูกร้องเรียนและอาจได้รับอำนาจให้แสวงหาการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยผ่านกระบวนการยุติธรรม

ข้อความที่คัดมาจากการปารีส

หลักการเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่กึ่งตุลาการ

สถาบันระดับชาติอาจได้รับอำนาจหน้าที่ในการรับฟังและพิจารณาข้อร้องเรียนและเรื่องร่ำร้องทุกข์เกี่ยวกับกรณีของปัจเจกบุคคล เรื่องร่ำร้องทุกข์ต่าง ๆ อาจถูกนำขึ้นสู่การพิจารณาของสถาบันแห่งชาติโดยปัจเจกบุคคล ผู้แทน บุคคลที่สาม องค์การเอกชน สมาคมของสหภาพแรงงาน หรือองค์กรตัวแทนอื่น ๆ ในกรณีดังกล่าวคณะกรรมการอาจมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบนพื้นฐานของหลักการ โดยไม่กระทบต่อหลักการเกี่ยวกับอำนาจอื่น ๆ ของคณะกรรมการที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ดังต่อไปนี้

- (a) แสวงหาแนวทางยุติปัญหาอย่างฉันทมิตรผ่านกระบวนการไกล่เกลี่ย หรือโดยการตัดสินใจที่มีผลผูกพัน หรือหากจำเป็น บนพื้นฐานของการปกปิดเป็นความลับ ทั้งนี้ ภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ
- (b) แจ้งแก่ผู้ที่ส่งเรื่องร่ำร้องทุกข์ให้ทราบถึงสิทธิต่าง ๆ ที่มี โดยเฉพาะการเยียวยาที่ผู้ร้องเรียนพึงได้รับ และส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิและการเยียวยาดังกล่าว
- (c) รับฟังข้อร้องเรียนหรือเรื่องร่ำร้องทุกข์ หรือส่งข้อร้องเรียนดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ
- (d) จัดทำข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสนอให้มีการแก้ไขหรือปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติทางปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติเช่นว่าได้ทำให้เกิดความลำบากแก่บุคคลที่ส่งเรื่องร่ำร้องทุกข์ในการใช้สิทธิต่าง ๆ ของตน